

Πιτυιδεύονται τὸν παλληκαρᾶν, εἰς τὸ βλέμμα, εἰς τὸ μούσκακι, εἰς τὸ βᾶδισμα, εἰς τὴν ὀμιλίαν, τοὺς λογους τοῦ στρατηγοῦ Οὐέλσελέν περι τοῦ αρχηγοῦ τῆς ταξιαρχίας, ἥτις κυρίως ὑπέστη τὴν ὁρμὴν τῆς μάχης ἐν Τελέλ Κεδίρ, τοῦ μηχανικοῦ Γράχαμ: «Ὁ ἀρχαῖος φίλος μου, εἶπε, συνεννοῖ ἀνδρίαν λέοντος μετὰ μετριοφροσύνης κορασίου».

Η ΕΝ ΛΑΥΡΙΩ ΑΠΕΡΓΙΑ

Λαύριον, 8 Δεκεμβρίου.

[ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ]

Δὲν σᾶς ἀπήντησα τηλεγραφικῶς θεωρήσας τοῦτο περιτόν, καθ' ὅσον τὰ τῆς ἀπεργίας δὲν εἶχον μεγάλην σπουδαιότητα· τῶντι τὴν 2 μ.μ. οἱ ἐν τοῖς φρέασιν τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρίας ἐργαζόμενοι ἐργάται, περὶ τοὺς 300 περίπου, ἤρνηθησαν νὰ κατέλθωσιν εἰς τὰ φρέατα καὶ ἐξακολουθήσουν τὴν ἐργασίαν των αἰτοῦντες αὐξήσιν ἡμερομισθίων. Ἐφ' ᾧ συνῆλθον εἰς Καμάριζαν καὶ ἤρξαντο νὰ θύωσιν εἰς τὸν Βάχχον συνοδεύοντες τὰς δεήσεις των, οἱ μὲν Ἰταλοὶ διὰ διαφόρων μουσικῶν ὀργάνων ἀμφιβόλου ὀνόματος, οἱ Κρητικοὶ μὲ τὴν λύρα τους καὶ τὸν χορόν τους καὶ οἱ Μήλιοι μὲ τὸν ἀσκὸν (γκάϊδα) καὶ οὕτω διήρχοντο τὰς ὥρας των εὐθυμῶντες χωρὶς νὰ ἐνοχλήσωσιν ἢ ἀπειλήσωσιν τινά.

Οἱ διευθύνοντες τὰς ἐργασίας τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρίας ἐδοκίμασαν νὰ τοὺς ἐπαναφέρουν εἰς τὰς ἐργασίας των, ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον· τότε κατέφυγον εἰς τὰς ἐνταῦθα ἀρχάς καὶ ἐπὶ τούτῳ μετέβη πρῶτον ὁ ὑπαστυνόμος καὶ κατόπιν ὁ ὑπομοίραρχος· φαίνεται ὅμως ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρίας διὰ τὴν δώσουσαν σοβαρὸν χαρακτῆρα εἰς τὸ πρᾶγμα τὰ ἐξόγκωσαν εἰς τὸν ἀστυνόμον καὶ ὑπομοίραρχον. Ὁ ἀστυνόμος, ἅμα τῇ μεταβάσει του εἰς Καμάριζαν, διέλυσε τοὺς συναθροισθέντας ἐργάτας· κατόπιν ἤρξατο ἀνακρίνων καὶ ἐρωτῶν κατ' ἰδίαν αὐτοὺς διὰ τί ἔπαυσαν τὴν ἐργασίαν των καὶ τί αἰτοῦσι, μαθὼν ὅμως ὅτι ζητοῦν αὐξήσιν ἡμερομισθίου παρητήθη πάσης ἀνωτέρω ἀνακρίσεως, καθ' ὅσον δὲν εἶχε συμβῇ μηδεμίᾳ ἄλλῃ ἀταξίᾳ. Τὸ ἀποτέλεσμα δὲ εἶναι ὅτι ἡ ἐταιρία τοῖς ὑπεσχέθη πληρωμὴν μείζονα καὶ οὕτω τὴν ἀμέσως ἐπομένῃν ἡμέραν ἤρξαντο τὴν ἐργασίαν των ὡς καὶ πρότερον καὶ οὐδὲν ἄλλο. Ταῦτα ἔμαθον ἐκ θετικωτάτης πηγῆς. Χθὲς μάλιστα τὸ ἑσπέρας συνεπεία τοῦ τηλεγραφήματος σᾶς ἠρώτησα τὸν ἀστυνόμον, ὅστις μοι ἀφηγήθη τὰ αὐτὰ περίπου· πᾶσαι αἱ ἄλλαι διαδόσεις εἰσὶ ἀποκρήματα, καθόσον ἐνταῦθα ἡ ἀπεργία αὕτη δὲν ἔκαμεν ἐλαχίστην ἐντύπωσιν· ἂν θέλατε, περισσοτέραν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν ἡ προχθὲς τὸ μεσονύκτιον γενομένη ἐκουσία ἀπαγωγὴ νεανίδος μεμνητεμένης, ἐγκαταλειψάσης τὸν μνηστῆρά της νὰ τρώγῃ τὴν χυλόπητα καὶ ἀκολουθησάσης τὸν ἐραστὴν της εἰς Σούνιον ὅπου ἐτέλεσαν κάτωθι τοῦ ναοῦ τῆς Σουινιάδος Ἀθηνᾶς τὸν ὕμνον των. Ἐνθυμεῖσθε, παρακαλῶ τὴν ἐκδρομὴν μας εἰς τὸ Σούνιον, τὴν μεγαλοπρεπῆ ἐκείνην θέαν καὶ τὰ συμπλέγματα τῶν διαφόρων ὀνομάτων ἐπὶ τῶν μαρμάρων; Αἱ! ἐκεῖ οἱ δύο ἐρασταὶ συνέπλεξαν ὄχι πλέον τὰ ὀνόματά των, ἀλλὰ τὰ σώματά των ἀφῆσαντες ἐπὶ τῶν μαρμάρων τῆς Σουινιάδος τὰς πορφύρας ἀναμνήσεις των.

γράφων ὑμῖν ἐκ Λαυρίου νὰ σᾶς στείλω τόσον ὀλίγα, σᾶς παραθέτω ὀλίγους ἀγαθοπολισμούς ἐκ τοῦ δρίζοντός μας.

Μεταξὺ δύο Κερατιωτῶν μὲ τὴν προχθесινὴν βροχήν.

— Αἱ Μικροκόλια μὲ τούτῃ τῇ βροχῇ ὅτι εἶναι μὲ στὴ γῆ θὰ βγῇ. (ἐννοῶν τὰ σπαρτά.)

Ἀπάντησις. Σῶπα μὴ μοῦ τὸ λές, γιατί ἔχω θαμέναις τρεῖς γυναῖκας καὶ— ἂν βγούν, ἀλλοίμονον στὴ βάχη μου, μάλιστα ἀπὸ τὴν πρώτην.

Ἄλλο.

Μᾶς ἐπεσκέφθη ἐσχάτως εἰς ἓκ τῶν νεοπροβιθασθέντων ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς φέρων στολὴν παλίτου. Συναντήσας αὐτὸν φίλος του στενὸς τὸν συνεχάρη διὰ τὸν προβιθασμὸν καὶ συνάμα τὸν ἠρώτησε: «Πόσα ἔχεις τώρα» (ἐννοῶν τὰ γαλιόνια) Ἀπαντήσαντος ὅτι ἔχει τρία, «εὐχουμαι» τοῦ λέγει, «νὰ σὲ ἴδω καὶ μὲ τὰ τέσσαρα».

Ἄλλο.

Καθ' ἣν ὥραν ἐπρόκειτο νὰ διέλθῃ ἡ ἀμαξοστοιχία τοῦ σιδηροδρόμου ἰσόπεδον διάβασιν παρουσιάζεται ὄνος ἄνευ προστάτου, θελὼν νὰ διέλθῃ ἐγκαρσίως τὴν γραμμὴν τοῦ σιδηροδρόμου.

Ὁ φύλαξ τῆς γραμμῆς διὰ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ἀρπάζει ἓνα λοστόν, τὸν κτυπᾷ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ὁ ὄνος πίπτει ἄπνους.

Ἐρωτᾶται παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σιδηροδρόμου διὰ τί ἐφάνευσεν τὸν ὄνον.

— Διὰ νὰ μὴν τὸν κόψῃ ὁ σιδηρόδρομος, ἀπεκρίθη.

Τοῦτ' αὐτὸ παθαίνουν καὶ οἱ τολμῶντες νὰ περιπατήσουν κατὰ μῆκος τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.

Διὰ νὰ μὴν πάθουν ἀπὸ ἀμμωνίας τῶν οὐραν τοὺς πεθαίνουν μὲ τὸ φανικὸν ὀξύ.

Ῥυδρόπότης.

ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΡΥΑΚΑ

[Σήμερον ἄρχειται ἡ πώλησις ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ τοῦ κ. Ἀντωνιάδου ἐπὶ τῆς Ὁδοῦ Ἑρμοῦ τῶν ΑἱΓΡΟΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ τοῦ κ. Γεωργίου Δροσίνῃ, ἐξ ὧν παρέχουμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις θαλερὸν ἀπόσπασμα, ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν.]

(Σ. Σ.)

Ἐξῆλθον πολὺ πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου. Ὁ στόμαχός μου εἶχε σφοδρῶς ἐπιθυμῆσαι ἀπαλὸν κρέας τρυγόνος, καὶ δὲν ἠδυνάμην νὰ τῷ ἀρνηθῶ τὴν μικρὰν ταύτην χάριν. Ἐκ προηγουμένων κυνηγετικῶν κατοπτύσεων εἶχον πεισθῇ ὅτι ἐν τῇ στενοτάτῃ κοιλάδι, τῇ καλουμένῃ Βρυοάλλα, παρὰ τὸν μικρὸν ρυάκα, ὅστις βρέχει αὐτὴν, ἦτο πιθανώτατον νὰ ἐπιτύχω τρυγόνας ἐρχομένας ἐκεῖ πρὸς ποτισμὸν. Μετὰ ἡμισείας ὥρας δρόμον ἤμην ὑπὸ τὰς πλατάνους τοῦ ρυάκος· ἐξέλεξα τὴν ἔχουσαν γυμνότερους κλάδους, ἵνα κάλλιον βλέπω τὰς ἐρχομένας τρυγόνας, καὶ διὰ τῆς μαχαίρας ἐκαθάρισα μικρὸν μέρος ἐντὸς τῶν πυκνῶν σχοίνων καὶ ἵδρυσά ἐκεῖ τὴν σκοπιάν μου. Ἀνέμεινα ἐπὶ μίαν ἴσως ὥραν οὐδεμίαν τρυγὼν ἐφάνη. Ἄλλ' ἡ ἰδέα ὅτι αἱ τρυγόνες ποτίζονται πάντοτε μετὰ τὴν βροχήν, ἦτο δὲ λίαν πρῶτ' ἔτι, μὲ παρηγόρει. Αἶφνης ἐν τῇ σιωπῇ ἐκείνῃ, ἣν δὲν ἤρκουν ὅπως συνταράξωσιν α

Καὶ ἐπειδὴ ὡς ὁ Σχολαστικὸς ἐν-ρέπομαι πρῶτην φορὰν

φωναί τῶν μικρῶν πτηνῶν καὶ τῶν τεττίγων, ἠκούσθη βῆμα ἐλαφρὸν ὄλονεν προσεγγίζον. Καὶ τέλος ἐκεῖ ἀπέναντι μου ἐπὶ τῆς ἐτέρας ὄχτης, ἐπεφάνη μέσῳ τῶν πρασίνων θάμνων λευκὴ τις ἀπόχρωσις. Δὲν ἤρξατο νὰ ἐννοήσω τί ἦτο· ἦτο χωριατοπούλα, ἥτις ἤρχετο νὰ πλύνῃ ἐν τῷ ρυακί. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔφερε ὀγκῶδε. δέμα ἐνδυμάτων, ὅπερ ἀπέθηκε κατὰ γῆς. Τὸ πρότωπον αὐτῆς ἀπεκρύπτετο ἐξ ἐπιπροϋόντων τινῶν κλάδων, ἀλλ' ἐβλεπον κομψὸν σῶμα, ὅπερ ἐλυγίσθη, καὶ λευκάς χεῖρας, αἵτινες ἔλυσαν τὸ δέμα. Ποία ἦτο; δὲν θὰ ἤρουν νὰ μάθω· τὸ ὕδωρ ἦτο καταφανὲς ἐκ τῆς θέσεως ἐν ᾗ ἐκρυπτόμην, καὶ ὅταν ἡ χωριατοπούλα θὰ ἐκυπτεν ἐπ' αὐτοῦ ἵνα πλύνῃ, βεβαίως θὰ τὴν ἐβλεπον. Ἐν τούτοις δὲν ὑπῆρχε πλέον ἐλπίς κυνηγίου· αἱ τρυγόνες ἀκούονται τὸ ὕδωρ θορυβούμενον καὶ βλέπουσαι τὴν λευκὴν ἐκείνην σκιὰν δὲν θὰ ἐτόλμων νὰ πλησιάσωσιν. Ὅθεν κατεβίβασα τὰς σφύρας τοῦ ὄπλου μου καὶ ἀπέθηκεν αὐτὸ ἐλαφρῶς ἐπὶ τῶν κλάδων. Ἀλλ' ἐνῶ ἔπραττον ταῦτα, ἡ χωριατοπούλα εἶχε φύγει. Μὴ δὲν εὖρε κατὰλληλον τὸ μέρος καὶ ἐζήτηε καλλίτερον, ἢ μ' ἐμάντευσε ἐκεῖ ὑπὸ τοὺς σχοῖνους κεκρυμμένη; Πραδόξως δὲ ἀντὶ νὰ χαίρῃ ἐπὶ τῇ ὑποτιθεμένῃ ἀναχωρήσει, διότι οὕτω δὲν θ' ἀπεδιδωκοντο αἱ τρυγόνες μου, ἡσθάνομην ἐνδύμωχον θλίψιν. Εὐτυχῶς τὸ βῆμα ἠκούσθη πάλιν προσεγγίζον καὶ ἡ χωριατοπούλα ἐφάνη κρατοῦσα μικρὰν σκαφίδα, ἣν εἶχεν ἐκεῖ που κεκρυμμένην ἐπὶ τούτῳ. Ἐπλησίασεν εἰς τὴν ὄχτην, ἀλλ' ἐκράτει τὸ κατάρατον ἑὺλον οὕτω πρὸ τῆς μ. ρ. ῆς, ὥστε πάλιν δὲν ἠδυνάμην νὰ τὴν ἴδω. Τέλος ἀφῆκε τὴν σκαφίδα ἐγγὺς τοῦ ὕδατος. . . Ὅποια σύμπτωσις παρ' ὀλίγον νὰ φωνάξω—ἦτο ἡ Εὐμορφοῦλα!

Διὰ τοῦ κοίλου ἡμίσεως ξηρὰς κολοκύνθης ἐπλήρωσε τὴν σκαφίδα ὕδατος ἀπὸ τοῦ ρυακίου. Εἶτα μετέφερε τὰ πρὸς πλῆσιν ἐνδύματα ἐκεῖ πλίσιν καὶ ἤρξατο τῆς ἐργασίας, ἀνασύρασα τὰς πλατείας χειρίδας τοῦ λευκοῦ ὑποκαμίσου τῆς. Ἐκαστον ἐνδύμα ἐφαίνετο ὥραν τινα τυραννόμενον, συνθλιβόμενον, ἀσπαίρον ὑπὸ τοὺς γοργούς αὐτῆς δακτύλους, εἶτα δ' ἐτραγγαλίζετο ἵν' ἀποβάλλῃ τὸ ῥοφηθέν ὕδωρ καὶ ἀπετίθετο ἐπὶ τῶν χαλίκων. Ἐπὶ τέλους τὰ ἐνδύματα πάντα ἐπλύθησαν. Πόσῃ ὥρᾳ διήρκεσεν ἡ ἐργασία; Κατ' ἐμὲ ἐλάχιστον, μίαν στιγμὴν μόνον· καὶ θὰ πύχονην νὰ ἦσαν ἐκεῖ πρὸς πλῆσιν ὅλα τοῦ χωρίου τὰ ἐνδύματα ἵνα παρετίνατο ἐπὶ πολὺ ἔτι. Ἀλλ' ἡ φιλάρεσκος χωριατοπούλα δὲν ἠννόει νὰ μὴ ἐπωφεληθῇ τῆς περιστάσεως· ἔφερε τὰς χεῖρας εἰς τὴν κεφαλὴν, ἀφῆρσε τὸ λεπτὸν κάλυμμα καὶ ἔρριψεν αὐτὸ ἐντὸς τῆς σκαφίδας, εἶτα ἔλυσε τὴν ζώνην, ἀνῆρτησεν αὐτὴν ἐπὶ κλάδου καὶ τανύσασα πρὸς τὰ ἐμπρὸς τὸ λυγερὸν σῶμα ἀπέβαλε τὸν λευκομάλλινον ἐπενδύτην. Ἡ κόμη ἐρύνετο ἤδη ἐπὶ τοῦ μετώπου, τοῦ τραχήλου καὶ τῶν ὤμων αὐτῆς ὡς χρυσοὶ στάχες κριθῆς, ὁ δὲ κόλπος καὶ τὸ λοιπὸν σῶμα ἀπαλλαγέντα τῶν μαλλίνων δεσμῶν, ἐντὸς τοῦ εὐρέως χιτῶνος ἀνεκινούντο ὑποτρέμοντα, ὥστε κοχλάζοντα ἐκ τῆς ἐνυπαρχούσης θερμότητος ζῶης σφριγώσης νεότητος. Καὶ ἐγὼ ὡς λαγῶδες κεκρυμμένος ἐντὸς τῶν σχίνων ἀνεπτεροῦμην ὑπὸ τῆς ὀπτασίας εἰς ἄλλην ὑπαρξίν, εἰς ἄλλην ἐποχὴν, ἐποχὴν Νυμφῶν καὶ Νηρηίδων. Καὶ εὐρισκόμην εἰς μίαν τῶν παραδόξων ἐκείνων στιγμῶν τῆς ζωῆς μου, καθ' ἣς αἰσθάνομαι τὴν ψυχὴν μου ὥστε ἐξατμιζομένην ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ ἀμφιβάλλω περὶ τῆς ἰδίας ὑπάρξεως, μάτην προσπαθῶν νὰ συγκεντρώσω εἰς τὴν ἐστίαν τῆς πραγματικότητος τὰς διεσκεδασμένας ἀκτῖνας τοῦ λογικοῦ μου. . .

Ἡ Εὐμορφοῦλα περατώσασα ἤδη τὸν καθαρισμόν τῶν ἰδίων ἐνδυμάτων, ἠγέρθη τῆς κεκυφίας αὐτῆς στάσεως, ἔρριψε πρὸς τὰ ὀπίσω διὰ τῶν δακτύλων τὴν ξανθὴν κόμην, ἡ-

τις ἐκάλυπτε σχεδὸν τὴν μορφήν αὐτῆς, καὶ ἀναλαμβάνουσα ἀνὰ ἐν τὰ χιονώδη ἐνδύματα ἀπεδίπλου μετὰ τριγμοῦ ἀνατινάσσουσα αὐτὰ καὶ οὕτως ἡπλωμένα ἀπαλῶς ἐπέθετεν ἐπὶ τῶν σχοίνων ἵνα στεγνωθῶσιν. Εἶτα ἐπλησίασε πάλιν πρὸς τὸ βαθύτερον μέρος τοῦ ρυακος, ἐγονυπέτησεν, ἐνίψε τὸ πρόσωπον καὶ ἐν τῷ ὕδατι κατοπτριζομένη καὶ αὐταρέσκως μειδιῶσα ἐκτένισε τὴν κεφαλὴν. Καὶ τέλος ἀναλαβούσα τὴν ἡλακάτην, ἣν εἶχε φέρε μεθ' ἑαυτῆς ἡ φίλεργος κόρη, ἐκάθησε καὶ ἤρξατο νύθουσα βραδέως. Ἀλλ' ὁ ὕπνος κατήρχετο ἐπὶ τῶν βεβαρυμένων βλεφάρων τῆς· ἔκλινε τὸ σῶμα κατὰ γῆς ἐλαφρῶς, ἀπέθηκε τὴν εὐμορφαν αὐτῆς κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ δεξιῷ ἀγκῶνος καὶ κρατοῦσα ἐπὶ τὴν ἡλακάτην ἐπὶ τοῦ στήθους ἀπεκοιμήθη τὸν γλυκὺν τῆς ἐργατίας ὕπνον.

Καὶ αἱ σχῖνοι κύκλῳ ἡμφιεσμένοι τὰ ποικιλόσχημα ἐκείνα λευκὰ ἐνδύματα ἐσειόντο ὑπὸ ἐλαφροῦ ἀνέμου, καὶ αἱ σεισποφυγίδες ἐχόρευον λουόμεναι καὶ ὁ ῥυαξ ἐκύλιε κελαρύζων ὕδατα ἐν τῷ ἡλίῳ ἀπαυγάζοντα ὡς δράκεις ἀργυρῶν νομισμάτων. . . Καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὅλων αὐτῶν ἡ παρθένος ἐκοιμάτο. Ἡρεμὸς καὶ λευκὴ ὡς ἀγαλμα, μόνον τὰ χεῖλη ἐλαφρῶς προτείνουσα, ὡς ἐάν ἐν τῷ ὄνειρῳ αὐτῆς ἀντήλλασε φιλήματα μετὰ τῶν ἀγγέλων.

Πτερύγισμα τρυγόνος ἠκούσθη τότε ἐπὶ τῆς πλατάνου. Ἐν τῷ κυνηγετικῷ ὀρμεμφύτῳ ἤρπασα τὸ ὄπλον καὶ ἐσκόπευσα. Ἀλλὰ, συλλογισθεῖς ὅτι θ' ἀφυπνίζετο ἐκ τοῦ κρότου ἡ κοιμωμένη κόρη, ἀφῆκα τὴν τρυγόναν ἥσυχον καὶ ἐξελθὼν ἀσφορητῇ ἐπανῆλθον εἰς τὴν κατοικίαν μου—ἦτο ἡδὴ μεσημβρία.

. . . Ἡ ἱστορία μου ἴσως χαρακτηρησθῇ ὡς ἀπλὴ ἀνοησία. Ἀλλ' εἴθε τοιαῦτα νὰ ἦσαν ὅλα αἱ ἀνοησίαι τῆς ζωῆς μου!

Γεώργιος Δροσύνης.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Αἱ ἐργασίαι ἐν γένει εἰς χαλάρωσιν τὸ διάταγμα τοῦ κ. Τρικούπη καὶ οἱ ἐν Σταμπούλ τραπεζιτικοὶ κερχαταὶ κατήντησαν τὴν ἀγορὰν ἀχρήματον. Ἐντεῦθεν οἱ ἀχόλουθοι σκηναὶ 1) ἐκλείψουσιν καθημεριναὶ μεσιτῶν, 2) ξυλοκοπήματα γενναῖα, ἀντὶ τῆς συνοπτικῆς διαδικασίας εἰς ὅλα τὰ χρηματιστήρια τοῦ κόσμου.

3) Ἀποκαλυπτῆρια μεσιτῶν, ἐπαγγελιομένων πρότερον τὸν τυχοδιώκτη τὸν κάλφα τὸν σαλεπτιῆ καὶ ἄλλα.

4) Ἐλευθεροκοινωνήσεις χρεοκωπησάντων, καὶ νέα κρούσματα ἐκ τῆς ἐπανελεύσεως αὐτῶν εἰς τὸ χρηματιστήριον.

Πράξεις ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ. Κωδωνοκρουσία, τὴν ἐνδεκάτην πρωΐνῃν ὥραν.

Ἀγοραὶ καὶ πωλήσεις ἀέρος καὶ κανόνια! . . .

Μάγκας.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 110 τῆς 7 πρ. μηνὸς διακηρύξεως τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου ἡ Ἐλπίς προσκαλοῦνται ὅσοι τῶν Κυρίων ἐπιθυμοῦσι ν' ἀναδεχθῶσιν ὡς ἐργολάβοι διὰ τὸ ἐπιόν ἔτος 1883 ἅπαντα τὰ τρόζιμα κλπ. τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὴν προστηκόντως τοιχοκολληθεῖσαν διακήρυξιν, νὰ προσέλθωσιν ἐν τῷ συνῆθι τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ, ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας Π. Μ. μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας, τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας, ἤτοι τὴν 10, 11, καὶ 12 τοῦ ἱσταμένου μηνὸς π. ε.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 7ῃ Δεκεμβρίου 1882.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Δημοτ. Νοσοκομείου ἡ Ἐλπίς

Τ. Μαράτος.